

РЕШЕНИЕ

№ 854

гр. София, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2, в публично заседание на
шестнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

при участието на секретаря Габриела М. Вladoва Боботилова
като разгледа докладваното от Атанас Маджев Търговско дело №
20231100900442 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.365 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба с вх. № 20795 от 06.03.2023 г. подадена от И. К. И., с ЕГН *****, срещу „К. и К.“ АД, с ЕИК *****, с която са предявени за разглеждане искове с правно основание чл. 74 ТЗ за отмяна на решения взети на заседание на Общото събрание на акционерите на „К. и К.“ АД състояло се на 02.03.2023 г. при съдържание, както следва : приемане на решение за обявяване разпоредбите на чл. 26, ал. 2, чл. 38, ал. 1 и 2 и чл. 41, ал. 2 от Устава на „К. и К.“ АД за неприложими; приемане на решение, че при вземане на решения по чл. 221 ТЗ ще се прилагат изискванията за мнозинство предвидени в чл. 230, ал. 1, пр. 1 ТЗ /обикновено мнозинство от представените акции/, както и чл. 230, ал. 2, изр. 1 ТЗ /2/3 от представения капитал/; и приемане на решение за изменения в Устава на „К. и К.“ АД в текстовете на чл. 26, ал. 2, чл. 33, ал. 4, чл. 38 и чл. 41, ал. 2 при съдържанието посочено в съставения протокол за заседанието датиращ от 02.03.2023 г.

Ищецът твърди, че е акционер в ответното дружество, като на 02.03.2023 г. се провело общо събрание на акционерите му. Поддържа се, че оповестения дневен ред за провеждане на събранията т. 1 била озаглавена – Преодоляване на невъзможността общото събрание на акционерите на „К. и К.“ АД да взема решения по чл. 221 от ТЗ, като при провеждане на събранията по тази точка било гласувано решение при съдържание : 1./ обявяване разпоредбите на чл. 26, ал. 2, чл. 38, ал. 1 и 2 и чл. 41, ал. 2 от Устава на „К. и К.“ АД за неприложими, както и 2./ че при вземане на решения по чл. 221 ТЗ ще се прилагат изискванията за мнозинство предвидени в чл. 230, ал. 1, пр. 1 ТЗ /обикновено мнозинство от представените акции/, както и чл. 230, ал. 2, изр. 1 ТЗ /2/3 от представения капитал/. Ищецът сочи, че при вземане на тези решения била допуснато нарушение, доколкото не били взети с единодушие от акционерите на ответника. Прави се позоваване, че посочените решения по естеството си са такива свързани с изменение на устава на акционерното дружество, като изискуемото мнозинство за тяхното вземане е установено в чл. 26, ал. 2 от действащия устав на дружеството, а именно предвидено е да се вземат с единодушие от целия капитал на дружеството. В случая решенията не били взети с такова мнозинство, защото ищецът гласувал против тях. Предвид посоченото те се явявали незаконосъобразни и подлежали на отмяна, защото били взети в противоречие с установеното в устава изискване за единодушие необходимо за тяхното приемане. На следващо място по време на общото събрание

състояло се на 02.03.2023 г. било гласувано и прието за успешно взето и решение за изменения в Устава на „К. и К.“ АД в текстовете на чл. 26, ал. 2, чл. 33, ал. 4, чл. 38 и чл. 41, ал. 2. Изтъкнато е, че решенията за изменение на устава на дружеството, които съставляват правомощие на общото събрание на акционерите са такива от категорията на чл. 20, ал. 1, т. 1 от устава, като и за тях в текста на чл. 26, ал. 2 от устава е предвидено да бъдат вземани с единодушие от целия капитал на акционерното дружество. В този контекст се пояснява, че решенията по т. 1 от дневния ред, доколкото не са взети с единодушие са незаконосъобразни, което означава и, че няма настъпила промяна в съдържанието на устава, която да позволява да се прилага мнозинство различно от установеното в чл. 26, ал. 2 ТЗ при вземане на решението за изменение на устава. По тази причина, доколкото и решението за изменение на устава е било взето при допуснато нарушение в изискването, то да се приема с единодушие се иска съдът да постанови неговата отмяна, поради незаконосъобразност. Допълнено е и това, че решенията на ОС, с които се извършва промяна на устава влизат в сила не от момента на тяхното вземане, а от момента на вписването на устава с внесената в съдържанието му промяна в търговския регистър. По тази причина правилата за мнозинство не следвало да се считат за променени автоматично, считано от вземането на решенията по т.1 от дневния ред, което означавало, че и при гласуването на решението по т. 2 от дневния ред върховния орган на АД е трябвало да съблюдава правилата установени в устава към датата на провеждането му, които изискват единодушие за вземане на решение относно изменение на определени разпоредби на устава на ответното АД. В този смисъл от ищеца се иска постановяване на решение от съда за отмяна по чл. 74 ТЗ на взетите от ОС на акционерите на ответното АД състояло се на 02.03.2023 г. решения посочени в ИМ.

От страна на ответника, чрез законния му представител – Д.К. в срока по чл. 367 ГПК е постъпил отговор, в който се оспорва основателността на предявените искове. Сочи се, че проведеното на 02.03.2023 г. ОС на акционерите е било свикано редовно, като всеки един от акционерите в дружеството е бил лично уведомен в срока по чл. 21 от Устава на „К. и К.“ АД. Поддържа се, че взетите решения от общото събрание състояло се на 02.03.2023 г. са валидни и законосъобразни, като те са приети при спазване на разпоредбите на ТЗ и Устава на ответника. Пояснява се, че във връзка с формулираната т. 1 от дневния ред на акционерните е била предоставена възможност още преди провеждане на събранията да представят своите предложения за преодоляване на трайно установената невъзможност за функциониране и вземане на решения от общото събрание на ответното АД. Сочи се, че решенията по т. 1 взети по време на общото събрание от 02.03.2023 г. имат процедурен характер, като с тях се цели временно да се заместят блокиращите приложими разпоредби на устава, които изискват за вземане на решения от компетентността на общото събрание абсолютно мнозинство от всички издадени акции от капитала на „К. и К.“ АД. Обосновано е, че целта е била да се въведе механизъм за преодоляване на трайно продължаващата невъзможност за функциониране на върховния дружествен орган, обусловена от правила за формирането на кворум и мнозинство заложи в чл. 26, ал. 2, чл. 38, ал. 1 и ал. 2 и чл. 41, ал. 2 от Устава, които създават пречки пред функционирането, както на общото събрание на акционерите, така и пред цялостното съществуване на дружеството. Припомнено е в какво се състоят правомощията на общото събрание на акционерите според чл. 221 ТЗ, като е изтъкнато, че според актуалните правила на устава на ответника възможността подобни решения да бъдат вземани от върховния орган на „К. и К.“ АД е гласуване с единодушие от всички акционери, което означава, че всеки акционер може да осуети функционирането на този орган, като не подкрепи дадено решение. Счита се, че подобно дружествено положение е в противоречие с принципите на търговското право и създава несправедливо представителство в общото събрание, което не кореспондира с притежаваното от всеки акционер участие в капитала. Акцентира се и над това, че правата на акционерите трябва да бъдат основани и пропорционални на размера на капиталовото им участие. По тази причина посочените от ответника правила в устава предвиждащи формирането на кворум и мнозинство при функционирането на общото събрание трябвало да се обявят за нищожни. По отношение на заседанието на ОС на акционерите проведено се на 02.03.2023 г. се посочва, че са присъствали носителите на 100 % от издадените акции с право на глас, като

предприетата процедурна стъпка по т. 1 от дневния ред била законосъобразна и закономерна стъпка за приемане на решение по т. 2 от дневния ред, което пък решение съставлявало опит за преодоляване на инерцията от неуспешното функциониране на върховния дружествен орган на ответника. Обратно на пороците изтъкнати от ищеца, според ответника взетите по време на заседанието на ОС на 02.03.2023 г. решения били законосъобразни, защото са взети при присъствието на всички акционери, от компетентен орган и в рамките на законово разписаните му правомощия по чл. 221, т. 11 ТЗ, във връзка с чл. 20, т. 20 от устава при получена подкрепа от мнозинство равно на 86,27 % от акциите на дружеството. Тези решения според ответника пораждали незабавен ефект по смисъла на чл. 231, ал. 2 от ТЗ и не следва да бъдат отменяни, защото не съдържат противоречия с устава на „К. и К.“ АД. На следващо място от ответника е направено разяснение на актуалното акционерно участие, като изтъкнато, че акциите на дружеството се притежават от трима акционери : Д.Х. с 59,27 %; „Фонд за капиталови инвестиции“ АД с 27 % и ищеца – И. К. И. притежаващ 13,73 %. Детайлно е проследен механизма на придобиване на акционерно участие от „Фонд за капиталови инвестиции“ АД, като е посочено, че последното е финансова институция по смисъла на ЗКИ, която инвестира публични средства в малки и средни предприятия, като срещу дялово/акционерно участие осигурява капитал за научно изследователска и развойна дейност. Именно в този порядък „Фонд за капиталови инвестиции“ АД е извършил инвестиция в размер на 1 500 000 лв., като срещу това е придобил акционерно участие изразяващо се в 27 % от капитала. Сред изискванията поставени от финансиращата институция е и това в „К. и К.“ АД да бъде осигурен прозрачен ред на функциониране и управление на дружеството, вкл. по-строги правила за функционирането на органите му за управление. Сочи се, че на няколко пъти и то по инициатива на акционера „Фонд за капиталови инвестиции“ АД са правени опити за приемането на промени в устава именно за постигането на по-добро функциониране на органите на дружеството, но те са били осуетени поради начина на гласуване на ищеца – срещу тях. Ответникът се спира самостоятелно и на взетото и оспорвано с ИМ решение по т.2 от дневния ред на ОСА от 02.03.2023 г., с което са приети промени в устава на дружеството. Смята, че това решение кореспондира на взетите решения по т. 1 от дневния ред, като доколкото с последното разпоредбите за кворум и мнозинство установени в устава са били обявени за неприложими, то при провеждането на гласуването на решението по т. 2 от дневния ред приложение намирали правилата на чл. 230 ТЗ. Изтъкнато е, че на основание чл. 231, ал. 2 ТЗ решенията на общото събрание влизат в сила незабавно, освен ако действието им не бъде отложено. В случая воля за такова отлагане не е имало, което означава, че решенията по т. 1 от дневния ред са влезли в сила незабавно, което е позволило на ОСА да приеме промени в Устава на „К. и К.“ АД при прилагане на правилата в ТЗ изискващи 2/3 мнозинство, което е постигнато с подкрепа от 86 % от представения 100 % капитал на заседанието. Допълнено е и това, че проектът на устав е бил част от материалите на общото събрание, като е бил предоставен на разположение на акционерите в рамките на срока по чл. 21, ал. 2 от устава. В обобщение от ответника се настоява за постановяване на решение, с което предявения от акционера – И. иск по чл. 74 ТЗ да бъде отхвърлен, поради неговата недоказаност. При благоприятен за ответника развой на делото се иска да му бъдат присъдени и направените във връзка с участието му разноски.

На 02.05.2023 г. ищецът – И. на основание чл. 372 ГПК депозира по делото допълнителна искова молба. В нея най-напред се посочва, че от изложението в отговора на ответника е видно, че същия обосновава вземането на оспорваните решения по целесъобразност, а не съобразявайки правилата на ТЗ и устава. Напомнено е, че в актуалната си редакция устава на ответното АД е бил приет с решение на настоящите акционери. Изразява се несъгласие с позицията на ответника, че решението взето по т. 1 от ОСА по време на заседание провело се на 02.03.2023 г. няма същността на такова за изменение устава на дружеството. Поддържа се обратното, че се касае именно за изменение в правилата установени с устава. Обръща се внимание на това, че макар определянето на кворум при вземане на решение от ОС на АД да не е част от задължителното съдържание на устава, то според чл. 227, ал. 1 ТЗ в устава може да се предвиди изискване за кворум от

капитала при вземане на решение от ОС на дружеството. При положение, че подобен кворум е изрично предвиден, то тази разпоредба става неразделна част от съдържанието на устава и може да бъде променяна само по реда за изменение на устава, като под последното трябва да се разбира и отмяната ѝ. Ето защо, когато се пристъпва към вземане на решение с подобно съдържание е необходимо да бъде спазван установения в устава ред за изменението на неговото съдържание, което означава получаване на подкрепа с единодушие от представения на ОС акционерен капитал. В случая решението по т. 1 не е подкрепено единодушие. Предвид това, че решението по т.1 от заседанието на ОСА от 02.03.2023 г. е незаконосъобразно, то на основание този порок не следва да се приемат за законосъобразни и следващите решения, вкл. и това по т. 2, защото липсва валидно изменен устав, който да позволява вземане на решения без гласуване с единодушие от акционерите в капитала. Независимо от това, доколкото решението по т. 1 от заседанието на 02.03.2023 г. по същността си се явява такова за изменение на устава, то по смисъла на чл. 231, ал. 2 от Устава същото влиза в сила едва след вписването му в търговския регистър. Това означава, че в пределите на същото заседание – 02.03.2023 г. няма как акционерите да могат да вземат решение с мнозинство, за които действащия към този момент устав на „К. и К.“ АД е предвидил единодушие.

С допълнителен отговор депозиран на 17.05.2023 г. ответното дружество изразява становището си по изложените в ДИМ допълнителни твърдения и позовавания на ищеца по делото. Оponира се по разбирането му, че решенията по т. 1 от заседанието на ОСА от 02.03.2023 г. по същността си са такива за изменение на устава, което прави необходимо те да бъдат вземани по предвидения в устава ред, а именно 100 % от представения на заседанието капитал. Развит е довод, че в случая по т. 1 не е взето едно, а две решения. Те не нямат за съдържание промяна на устава на дружеството, като именно за това не е имало и проект за решение, а на самото заседание присъстващите акционери са подканени да направят съответните предложения с цел намиране на практичен и полезен подход за преодоляване на състоянието на блокиране дейността на дружеството. Подчертано е, че за вземане решенията по т. 1.1 е налице изпълнение на изискването за кворум /на заседанието е представен 100 % от капитала на акционерното дружество/. Застъпено е виждането, че обявяването на една вътрешно-административна норма за неприложима е акт имащ процедурен ефект. Същевременно с решението по т.1.2. се предвиждало прилагане на мнозинства, предвидени в разпоредбите на чл. 230, ал. 1, пр. 1 ТЗ, като начин за уреждане на последиците от взетото решение по т. 1.1. и по своето естество отново има процедурен характер. Направена е аналогия, че ефекта на решението по т. 1.2. е същия като този при прогласяване на нищожност – заместване на порочните норми с приложимите правила – тези предвидени в ТЗ. От ответника е дадено разбиране, че за хипотеза на изменение на устава може да се говори тогава, когато има промяна в дадена разпоредба, чрез непосредственото и текстово заместване с друга, която да стане част от съдържанието на учредителния акт. Относно ползваното мнозинство за приемане на решението по т. 1 от дневния ред от ответника се сочи, че доколкото същото не попада в нито една от хипотезите на чл. 20, т. 1-19, за които се изисква подкрепа с единодушие от целия капитал, то нямало основание да се възприеме твърдението на ищеца за допуснато отклонение от правилата разписани в устава относно спазването на установени кворум и мнозинство. По отношение решението за изменение на устава по т. 2 отново е приповторено вече казаното в отговора, че същото е било взето при валидно и произвело ефект решение по т. 1, респективно приложение намирали правилата на чл. 230 и чл. 231 от ТЗ.

Съдът като прецени доводите на ищеца и събраните по делото доказателства, приема следното от фактическа страна:

От приети за доказателства по делото списък на акционерите и книжа на акционерите в редакцията ѝ към 07.09.2021 г. се установява, че акционери в ответното дружество – „К. и К.“ АД са както следва : „Фонд за капиталови инвестиции“, Д.Х. К. и ищецът – И. Х. И..

По делото е ангажиран устав на търговско дружество – „К. и К.“ АД в редакция

с последно изменение направено на 06.08.2021 г., като в разпоредбата на чл. 20, т. 1-20 е налице изброяване на въпросите, по които общото събрание на дружеството разполага с компетентност да взема решения, като сред тях в чл. 20, т. 1 е уредена компетентността му да взема решения за изменение, допълване или приемане на нов устав на дружеството, респективно в чл. 20, т. 20 е създадена регулация, че общото събрание решава и други въпроси, които са предоставени в негова компетентност от закона. В чл. 26, ал. 2 е въведено правилото, че общото събрание взема решения относно въпросите по чл. 20 / с изключение на тези по т. 20/ с единодушие от целия капитал на дружеството.

Съгласно приложен и приет за доказателство по делото протокол от заседание на Общото събрание на акционерите на „К. и К.“ АД състояло се в гр. София на 02.03.2023 г. се установява, че на посочената дата в 11,00 часа в гр. София на адрес – ул. „*****“ се установява, че на посочената дата и място е било проведено заседание на Общото събрание на акционерите на „К. и К.“ АД, като на него са присъствали и тримата акционери в дружеството, а именно – Д.Х. К. – лично; И. К. И. – лично и „Фонд за капиталови инвестиции“ АД, чрез пълномощник – А.Б.М.. От вписванията извършени в протокола се установява, че на заседанието на общото събрание на акционерите са разгледани в тяхната последователност точките от дневния ред, като са взети и атакуваните с ИМ решения, както следва : приемане на решение за обявяване разпоредбите на чл. 26, ал. 2, чл. 38, ал. 1 и 2 и чл. 41, ал. 2 от Устава на „К. и К.“ АД за неприложими; приемане на решение, че при вземане на решения по чл. 221 ТЗ ще се прилагат изискванията за мнозинство предвидени в чл. 230, ал. 1, пр. 1 ТЗ /обикновено мнозинство от представените акции/, както и чл. 230, ал. 2, изр. 1 ТЗ /2/3 от представения капитал/; и приемане на решение за изменения в Устава на „К. и К.“ АД в текстовете на чл. 26, ал. 2, чл. 33, ал. 4, чл. 38 и чл. 41, ал. 2 при съдържанието посочено в съставения протокол за заседанието датиращ от 02.03.2023 г. По всяко едно от тези решения разпределението на гласовете на акционерите е както следва : Д.Х. К. и „Фонд за капиталови инвестиции“ АД, чрез пълномощникът му гласуват „За“ и формират мнозинство от 86,27 %, а акционерът-ищец И. И. гласува „Против“ с процент акционерно участие възлизащо на 13,73 %. В протокола е отразено, че при този вот на акционерите решенията следва да се считат за приети, тъй като е спазеното изискуемото според устава и закона мнозинство.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 74, ал. 1 и, ал. 2 от ТЗ всеки съдружник или акционер може да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за отмяна на решението на общото събрание, когато то противоречи на повелителните разпоредби на закона или на учредителния договор, съответно на устава на дружеството. Правото на съдружника/акционера е потестативно и се упражнява със специално регламентиран конститутивен иск, който следва да се предяви в 14-дневен срок от деня на събранието, когато ищецът е присъствал или когато е бил редовно поканен, а в останалите случаи - в 14-дневен срок от узнаването, но не по-късно от 3 месеца от деня на Общото събрание.

Относно спазването на срока за упражняване на защита по този иск. В случая се претендира отмяна на решения взети на заседание на общо събрание на акционерите на ответното търговско дружество, което е проведено на 02.03.2023 г. и на което видно от протокола се констатира, че ищеца – И. е присъствал. Следователно срокът разписан в чл. 74, ал. 2 ТЗ за него е започнал да тече от деня на провеждане на заседанието, а именно 02.03.2023 г. съответно крайният му момент се явява датата – 16.03.2023 г. Исковата молба, с която ищеца е оспорил взетите решения на проведелото се на

02.03.2023 г. заседание на ОС на „К. и К.“ АД датира от 06.03.2023 г. Следователно предявените иски са допустими и с оглед спазване на заложената в цитираната норма преклузивен срок за неговото упражняване.

Разгледан по същество предявеният конститутивен иск по чл. 74 ТЗ е основателен.

Основно изискване тежащо върху ищеца при провеждане на доказването при упражнен иск с посоченото основание е да установи, че към момента на вземане от ОС на акционерите на оспорваните за незаконосъобразни решения е имал качеството на акционер в „К. и К.“ АД. В случая относно – И. К. И. няма съмнение, че към датата 02.03.2023 г. е била акционер в ответното акционерно дружество, като е притежавала 253 637 броя обикновени поименни акции от регистрирания му капитал. Този факт ясно се установява от представения по делото препис от акционерна книга, както и списък на акционерите с право на глас към датата на провеждане на събранието на акционерите към 02.03.2023 г.

При проведеното от ищцата доказване в тежест на ответника възниква процесуалното задължение да установи при условията на пълно и главно доказване, че оспорените с ИМ решения са били взети при съблюдаване на процесуалните правила за свикване, провеждане и вземане на решения от общото събрание, които са установени в закона и в устава на дружеството.

Между страните по делото не съществува спор за това, че свикването на насроченото за 02.03.2023 г. общо събрание на акционерите на „К. и К.“ АД е било осъществено при спазването на изискванията на устава на дружеството, като всеки от акционерите е бил надлежно известен за датата, часа, мястото и дневния ред на провеждане на събранието. На събранието са присъствали и тримата акционери в „К. и К.“ АД, като никой от тях, в т.ч. и ищецът – И. не е направил възражение за допуснат порок в свикването. Такова оплакване няма и в ИМ. Основното нарушение, което ищецът поддържа да е допуснато и влияещо върху законосъобразността на оспорените с ИМ решения взети на заседанието на ОС на акционерите състояло се на 02.03.2023 г. се свежда до липсата на постигнато мнозинство от гласуването /единодушие/, което е необходимо за успешното приемане на решения имащи за предмет изменение на устава на дружеството. Ответникът на свои ред поддържа обратно схващане, а именно, че решението по т. 1 от дневния ред не е такова свързано с изменение на устава, предвид което за него не важи установеното изискване за подкрепа с единодушие – така чл. 26, ал. 2 от устава, доколкото обявяването на определени разпоредби от съдържанието на устава за неприложими не съставлявало изменение в същия, а решение в обхвата на чл. 20, т. 20, за вземането на което не се изисква подкрепа с единодушие, а с мнозинство от представените акции, което в случая било постигнато.

При преценка на така въведеното нарушение при вземането на оспореното решение имащо за съдържание обявяване разпоредбите на чл. 26, ал. 2, чл. 38, ал. 1 и 2 и чл. 41, ал. 2 от Устава на „К. и К.“ АД за неприложими, настоящият състав приема, следното : Съгласно нормата на чл. 230, ал. 1 от ТЗ, решенията по чл. 221, ал. 1, т. 1 от ТЗ /за изменение и допълнение на устава/ се вземат с мнозинство повече от 2/3 от представения капитал, като уставът може единствено да предвиди по-голямо от посоченото мнозинство. Именно в това си приложно поле нормата трябва да се разглежда, като диспозитивна. В действащия към 02.03.2023 г. устав на дружеството - „К. и К.“ АД е установено, че решения за изменение и допълнение в устава се вземат с единодушие от целия капитал на дружеството – тоест с положителния вот на всички акционери. В случая решението формулирано, като такова имащо за предмет обявяването на няколко разпоредби от съдържанието на устава на „К. и К.“ АД за

неприложими несъмнено има естеството на решение, с което се внася изменение в съдържанието на действащия устав на ответното АД, защото с него се цели преустановяване действието на определени разпоредби от същия, като преследвания резултат е те занапред да не намират приложение при регулиране начина на вземане на решенията от върховния орган на ответното АД, като бъдат заместени от законовите разпоредби даващи тази регулация. Съществено в случая е да се изясни, че всяко решение, с което се внася определена промяна в действащия устав, било чрез редактиране текста на дадена разпоредба, включване на изцяло нова разпоредба или отпадането на такава е такова резултиращо върху изменение или допълнение на устава, защото с него се постига промяна в правилата, при които дружеството осъществява дейността си, или неговите органи функционират. Обявяването за неприложима на дадена разпоредба има равнозначен ефект на отпадането на нейното действие, което означава, че се касае до решение, с което се цели внасяне на изменение в устройствения акт на дружеството. Следователно за законосъобразно приемане на подобно решение е нужно спазването на установеното в устава мнозинство за неговото вземане, което в случая е единодушие от всички акционери формиращи капитала на дружеството. Приложеният по делото протокол от заседание на ОС на акционерите на „К. и К.“ АД разкрива факта, че коментираното решение не е подкрепено от всички акционери, доколкото ищецът е гласувал против него. По тази причина трябва да се приеме, че при проведеното гласуване по тази точка от дневния ред не е постигнато установеното в устава мнозинство за успешно вземане на предложеното решение, а това го прави незаконосъобразно и подлежащо на отмяна по реда на чл. 74 ТЗ. Съдът не споделя развитата от ответника защитна теза, че решението по т. 1 от протокола е с процедурен характер, защото има за основна цел преодоляването на състоянието на практически блокирана дейност на ръководния орган на дружеството – ОС на акционерите, предвид което то се явява решение от обхвата на тези по чл. 20, т. 20 от устава. Интервенирането в правилата даващи уредба на функционирането на общото събрание на акционерите не може да се квалифицира, като решаване на процедурен въпрос, защото съставлява съществена намеса в начина на формиране волята на този колективен орган на управление на дружеството. Аргумент за обратното не може да бъде разрешаването на затрудненията изпитвани от дружеството при изпълнение правомощията на общото му събрание с оглед противоречивите позиции на отделните акционери по дадени въпроси, защото подобни изключения от спазване на установеното мнозинство не са уредени в обективното ни дружествено право уреждащо начина на работа на органите на АД.

Доколкото взетото по време на заседание на ОС на акционерите състояло се на 02.03.2023 г. решение за обявяване разпоредбите на чл. 26, ал. 2, чл. 38, ал. 1 и 2 и чл. 41, ал. 2 от Устава на „К. и К.“ АД за неприложими е прието при допуснато нарушение на правилата за формиране на мнозинство, то същото се явява незаконосъобразно и искът за неговата отмяна по чл. 74 ТЗ се явява основателен.

На следващо място и другите две оспорени решения, които са били взети по време на същото заседание на общото събрание на акционерите, а именно, че за вземане на решения по чл. 221 ТЗ ще се прилагат изискванията за мнозинство предвидени в чл. 230, ал. 1, пр. 1 ТЗ /обикновено мнозинство от представените акции/, както и чл. 230, ал. 2, изр. 1 ТЗ /2/3 от представения капитал/; както и за изменения в Устава на „К. и К.“ АД в текстовете на чл. 26, ал. 2, чл. 33, ал. 4, чл. 38 и чл. 41, ал. 2 при съдържанието посочено в съставения протокол за заседанието датиращ от 02.03.2023 г. също се явяват опорочени, тъй като са взети при противоречие с правилата на устава уреждащи изискуемото за това мнозинство. Въвеждането на изискване за прилагане на мнозинство при вземане на решения от кръга на очертаните в чл. 221 ТЗ, което е различно от уреденото в устава по същността си също е такова

насочено към преследвано изменение на уставните правила, което както вече подробно бе развито не може успешно да се вземе при гласуване с положителен вот на само част от акционерите, тъй като е установено изрично условие, че решенията от тази категория се вземат с единодушие, а ищецът-акционер е гласувал против това решение. Казаното в пълна степен важи и за решението, което въвежда промени в съдържанието на текстовете на чл. 26, ал. 2, чл. 33, ал. 4, чл. 38 и чл. 41, ал. 2. Предвид изложеното и тези две оспорени решения са незаконосъобразни и подлежащи на отмяна по реда на чл. 74 ТЗ.

За пълнота на изложението по настоящия спор следва да се изтъкне и това, че разгледани последователно всяко едно от взетите на 02.03.2023 г. от ОС на акционерите и оспорени от ищеца по реда на чл. 74 ТЗ решения е насочено към постигане, като резултат на изменение на уставните правила, което според регулацията установена в нормата на чл. 231, ал. 3 ТЗ означава, че същите влизат в сила след вписването им в търговския регистър – в случая след обявяване на устава на „К. и К.“ АД с внесените изменения по партидата дружеството в ТРРЮЛНЦ. Касае се до изрично уредена хипотеза на отложено действие на решенията. Посоченото означава, че няма основание да се направи заключение, че решението по т. 1 от протокола съставен за заседанието състояло се на 02.03.2023 г. е произвело действие незабавно от момента на самото му приемане. Касае се до изрична правна регламентация, която установява конститутивно, а не оповестително действие на вписването. Незабавно действие не се наблюдава и във вътрешните отношения между акционерите, защото в случая е използван изразът „влиза в сила“, което означава, че до настъпване на очертания в диспозицията на чл. 231, ал. 3 ТЗ факт не произвежда ефект спрямо когото и да е било правен субект без значение, дали е акционер или трето лице. Следователно взетите решения по т. 1.2. и по т. 2 инкорпорирани в протокола съставен за заседанието на ОСА на ответника състояло се на 02.03.2023 г. е трябвало да бъдат гласувани при спазване на мнозинството установено при действието на правилото на чл. 26, ал. 2 от Устава, което не е било успешно суспендирано с решението по т. 1.1, доколкото последното не е могло да намери незабавно приложение след приемането му, тъй като моментът му на влизане в сила е обусловен от допълнителен юридически факт очертан по-горе.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски се поражда единствено за ищеца с оглед основателността на предявените от него искове по чл. 74 ТЗ. Тази страна прави искане по чл. 81 ГПК, ведно с приложен списък по чл. 80 ГПК, като формулира искане за присъждане на разноски в размер на сумата от 1250 лв., която сума се установява да е заплатена от ищеца в полза на ангажирания от него с договор за правна защита адвокат – Д.-М.. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК отговорността за репарирането на тези разноски се носи от ответника.

С оглед изложените мотиви, СГС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по искове по чл. 74 ТЗ предявени от И. К. И., с ЕГН *****, с адрес – гр. София, ул. „*****“ № 2, вх. ***** срещу „К. и К.“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „*****“ решения взети на заседание на Общото събрание на акционерите на „К. и К.“ АД, с ЕИК ***** състояло се на 02.03.2023 г. при съдържание, както следва : приемане на решение за обявяване разпоредбите на чл. 26, ал. 2, чл. 38, ал. 1 и 2 и чл. 41, ал. 2 от Устава на „К.

и К.“ АД за неприложими; приемане на решение, че при вземане на решения по чл. 221 ТЗ ще се прилагат изискванията за мнозинство предвидени в чл. 230, ал. 1, пр. 1 ТЗ /обикновено мнозинство от представените акции/, както и чл. 230, ал. 2, изр. 1 ТЗ /2/3 от представения капитал/; и приемане на решение за изменения в Устава на „К. и К.“ АД в текстовете на чл. 26, ал. 2, чл. 33, ал. 4, чл. 38 и чл. 41, ал. 2 при съдържанието посочено в съставения протокол за заседанието датиращ от 02.03.2023 г.

ОСЪЖДА „К. и К.“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „***** да заплати в полза на И. К. И., с ЕГН *****, с адрес – гр. София, ул. „*****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер от 1250,00 лв. – съдебни разноси, които са направени във връзка с провеждане искового производство пред Софийски градски съд.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд - гр. София в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните по делото.

Съдия при Софийски градски съд: _____